

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

3 février 2021

PROPOSITION DE LOI**modifiant la loi du 4 avril 2014
relative aux assurances
en vue d'étendre
le droit à l'oubli**AMENDEMENTS

*Voir:*Doc 55 **1639/ (2020/2021):**

001: Proposition de loi de M. De Caluwé et Mme Verhelst.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

3 februari 2021

WETSVOORSTEL**tot wijziging van de wet van 4 april 2014
betreffende de verzekeringen
met het oog op het uitbreiden
van het recht om vergeten te worden**AMENDEMENTEN

*Zie:*Doc 55 **1639/ (2020/2021):**

001: Wetsvoorstel van de heer De Caluwé en mevrouw Verhelst.

04025

N° 1 DE MME VAN BOSSUYT

Art. 2

Compléter l'article 61/1 par un 3° rédigé comme suit:

“3° à l'assurance annulation voyage, qui rembourse en tout ou en partie les personnes assurées en cas d'annulation d'un voyage pour des raisons médicales, familiales ou professionnelles.”

JUSTIFICATION

L'assurance annulation voyage n'est pas toujours accessible aux personnes qui ont eu un cancer ni aux malades chroniques. Afin de leur rendre cette assurance plus accessible, nous voudrions également voir le droit à l'oubli s'appliquer à ce type d'assurance. On ne peut en effet accepter que ces personnes portent éternellement un stigmate rendant difficile la souscription d'une assurance à laquelle tout le monde a normalement droit.

Nr. 1 VAN MEVROUW VAN BOSSUYT

Art. 2

Het voorgestelde artikel 61/1 aanvullen met een bepaling onder 3°, luidende:

“3° de reisannulatieverzekering, die personen geheel of gedeeltelijk vergoedt in geval van annulering van een reis wegens medische, familiale of beroepsredenen.”

VERANTWOORDING

Voor ex-kankerpatiënten of chronisch zieken is een reisannulatieverzekering niet altijd even toegankelijk. Om deze verzekering toegankelijker te maken voor hen, zouden we het recht om vergeten te worden ook willen toepassen op deze verzekering. Het kan immers niet de bedoeling zijn dat zij eeuwig moeten rondlopen met een stempel, die het voor hen moeilijker maakt om verzekeringen vast te krijgen, waar iedereen evenveel recht op heeft.

Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)

N° 2 DE MME VAN BOSSUYT

Art. 3 (nouveau)

Ajouter un article 3 rédigé comme suit:

“Art. 3. L'article 61/2 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 61/2. § 1er. Les personnes qui sont ou ont été atteintes d'une pathologie cancéreuse, quel qu'en soit le type, et qui veulent contracter une assurance telle que visée à l'article 61/1, ne doivent plus, à l'expiration d'un délai de dix ans après la fin d'un traitement réussi et en l'absence de rechute dans ce délai, déclarer cette pathologie à leur assureur et sont donc dispensées des obligations visées à l'article 58.

Par “fin d'un traitement réussi”, on entend la date de la fin du traitement actif de la pathologie cancéreuse, en l'absence d'une nouvelle apparition du cancer.

L'entreprise d'assurances ne peut exclure du contrat d'assurance cette pathologie cancéreuse ou refuser l'assurance en raison de ladite pathologie cancéreuse.

§ 2. Si la personne était âgée de moins de 21 ans au moment où le cancer a été diagnostiqué, la période visée au § 1er est de cinq ans.

§ 3. Le Roi peut adapter les délais visés aux § 1er et 2 en fonction de la catégorie d'âge et/ou du type d'affection cancéreuse.”

JUSTIFICATION

Par le présent amendement, nous proposons d'apporter deux modifications importantes au droit à l'oubli. Tout d'abord, les patients qui ont eu un cancer et en ont guéri sont dispensés de l'obligation de déclaration. À l'heure actuelle, après l'expiration du délai standard de dix ans, ces personnes sont toujours tenues de déclarer qu'elles ont guéri d'un cancer

Nr. 2 VAN MEVROUW VAN BOSSUYT

Art. 3 (nieuw)

Een artikel 3 invoegen, luidende:

“Art. 3. Artikel 61/2 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 61/2. § 1. Personen die getroffen werden of worden door een kankeraandoening, ongeacht het type, en die een verzekering bepaald in artikel 61/1 willen aangaan, moeten bij het verstrijken van een termijn van tien jaar na het succesvol beëindigen van de behandeling en voor zover er geen herval plaatsvond binnen deze termijn, deze aandoening niet langer melden aan hun verzekeraar en worden dus vrijgesteld van de verplichtingen bedoeld in artikel 58.

Onder het succesvol beëindigen van de behandeling wordt begrepen de datum waarop de actieve behandeling van de kankeraandoening werd beëindigd, in afwezigheid van een nieuwe opstoot van kanker.

De verzekeringsonderneming mag deze kankeraandoening niet uitsluiten uit het verzekeringscontract of de verzekering weigeren omwille van deze kankeraandoening.

§ 2. Indien de persoon op het moment dat de kanker werd gediagnosticeerd jonger was dan 21 jaar, bedraagt de in de eerste paragraaf bedoelde termijn vijf jaar.

§ 3. De Koning kan de termijn, bedoeld in paragraaf 1 en 2 aanpassen, met name in functie van leeftijdscategorieën en/of het type van kankeraandoeningen.”

VERANTWOORDING

Dit amendement stelt twee belangrijke aanpassingen voor aan het recht om vergeten te worden. Ten eerste worden ex-kankerpatiënten vrijgesteld van de meldingsplicht. Na het verstrijken van de standaardtermijn van 10 jaar zijn personen vandaag wel nog verplicht om aan te geven dat ze zijn genezen van een bepaalde kanker. De verzekeraar mag er

déterminé, bien que l'assureur ne puisse plus en tenir compte pour déterminer leur état de santé et, par conséquent, le montant de la prime d'assurance. Il ressort toutefois d'une enquête menée auprès d'anciens patients ayant guéri d'un cancer que les assureurs ne s'y tiennent pas toujours. En soi, il n'est pas surprenant que lorsque l'assureur a connaissance d'une telle information, il ait du mal à en faire abstraction. Donc, pour que le droit à l'oubli fonctionne de manière optimale, l'obligation de déclaration doit être supprimée.

Deuxièmement, nous souhaitons ramener à cinq ans, au lieu de dix, le délai standard pour les moins de 21 ans. Les jeunes sont encore au début de leur vie. Or, il arrive souvent que d'anciens patients soient empêchés de reprendre une vie normale après avoir vaincu le cancer. C'est ainsi par exemple qu'ils ont souvent du mal à souscrire une assurance "solde restant dû", ce qui les empêche d'obtenir un prêt auprès d'une banque. Même des années après avoir vaincu le cancer, ils continuent ainsi à être freinés par la maladie. Ils ont pourtant remporté une bataille difficile et ne devraient pas passer leur vie à continuer à se battre. Pour ces personnes, il est donc particulièrement important de pouvoir accéder plus facilement aux assurances et d'être traitées comme n'importe quelle autre personne de leur âge afin de pouvoir construire leur avenir. C'est pourquoi nous proposons que le délai qui leur est applicable soit ramené à cinq ans, comme aux Pays-Bas, où ce régime est en vigueur depuis le début de l'année. Nous voulons toutefois donner au Roi la possibilité de fixer des délais différents si nécessaire, ce qui est d'ailleurs déjà prévu par la loi. Il demeure en effet important que ces délais soient basés sur des données scientifiques.

echter geen rekening meer mee houden in het bepalen van de gezondheidstoestand van de persoon in kwestie en dus de verzekeringspremie. Uit een enquête bij ex-kankerpatiënten blijkt echter dat verzekeraars zich hier niet altijd aan houden. Op zich is het ook niet vreemd dat wanneer de verzekeraar weet heeft van zulke informatie, het moeilijk is voor hem om hier uiteindelijk geen rekening mee te houden. Om het recht om vergeten te worden dus optimaal te laten werken, zou de meldingsplicht moeten worden afgeschaft.

Ten tweede brengt het de standaardtermijn voor -21 jarigen naar vijf jaar, in plaats van tien. Jonge mensen staan nog aan het begin van hun leven. Ex-kankerpatiënten worden echter vaak nog tegengehouden om hun leven te hernemen, nadat zij kanker hebben overwonnen. Zij hebben bijvoorbeeld vaak moeilijkheden met het krijgen van een schuldsaldooverzeering, waardoor ze geen lening kunnen krijgen bij een bank. Ondanks dat zij kanker al jaren hebben overwonnen, worden ze dus nog steeds tegengehouden door de ziekte. Ze hebben reeds een zware strijd gewonnen en ze moeten niet hun leven lang blijven strijden. Voor hen is het dus extra belangrijk om makkelijker toegang te kunnen krijgen tot verzekeringen en dat ze behandeld worden zoals elke andere leeftijdsgenoot, zodat ze hun toekomst kunnen uitbouwen. Daarom zou de termijn voor hen worden teruggebracht naar vijf jaar, naar het voorbeeld van Nederland, waar deze regeling sinds het begin van het jaar van kracht is. We bieden evenwel de mogelijkheid aan de Koning om termijnen eventueel anders te bepalen, iets wat nu reeds in de wet staat. Het blijft immers belangrijk dat deze termijnen gebaseerd zijn op wetenschappelijke gegevens.

Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)